

SZŐCS PETRA
SZÖVEGMUTATVÁNY

Szőcs Petra

JÁRVÁNYKÓRHÁZ ÉS KÖRNYÉKE

A HÁBORÚ UTOLSÓ ÁLDOZATA

Azokban az időkben a pravoszláv egyház is védelmébe vette
az oltás ellen fellépőket,
de mi, az iszapházak lakói
titkon azt reméltük,
hogy kialakul a nyájimmunitás.

Növényes álarcát hátrahagyva az orvos
előző este ugrott le a világítótoronyból,
szigetünket már szerzeteseknek sem tudták eladni,
néztük a tépett nyugágyakról a távolodó fényeket.

Te foglaltál ide szállást, te nyomorult.
Tájvédelmi körzet, mondtad, ilyen egy nyaralás.
Hiába reméled,
hogy majd előjönnek rejtekhelyükről a beoltottak,
sikerül az immunizáció,
vagy elhajózunk egy boldogabb szigetre,
inkább azt szeretném, ha te lennél a háború utolsó áldozata.

NIT ICH WERD GEBRECHEN

Ünnepekkor, járvány idején, ha németül olvasok fel,
unja a gyülekezet. Higanycsíkok gyulladnak
arcukon, és a kertben egy lány lassan körbesétálja
a sárga tavat, bőrét vizes falevéllal hűti.

És lesz öt óra, és lesz tél.
Sétáljunk a kertben ünnepekkor? - kérdem.
A lány azt mondja: nem tudsz németül.

in wonung gras

er sol tun ruen mich

uf waber ruung.

Szótagról szótagra fagy meg a templom.

Kimegy a fejemből az igeragozás.

A MONASZTIKUS SZIGETEKEN ROSSZ A LEVEGŐ

Hiába dobom pulóvered a vízre,
tovább hallom a csobogást.
Hajón ápolnak, micsoda szerencse,
mondtad telefonban, a lazaretto vecchió
már két embert tesznek egy ágyba, vagy négy gyereket,
és így tovább, kétségbeesésükben
tárgyakat dobálnak a kertbe,
és tapssal fogadják az új betegeket,
annyira rosszindulatúak.
Szigetek, kertek, friss levegő, de jobb
a vízben, mert négy utána fák gonoszul röhögnek.
A hajónak csak a neve
incurabili, nagyonis meg lehet itt gyógyulni,
most tért haza egy holland tengerész.
Te hogy vagy? Krétázott csónakra ülj fel,
az a higiénikus. Égess kék füveket.
És így, és így tovább. Egy idő után már
csak a tengervíz csobogását hallottam,
ha felhívtalak. Aztán már telefon nélkül is.

KÉRDÉSEK A JÖVŐRŐL ÉJSZAKA TÜKÖR ELŐTT

Elindult már Kínából?

Igen.

Felém tart?

Igen.

Elhiszem ezt?

Nem.

Most komolyan: az a tobzoska egy piacon?

Igen.

Fogom látni a tengert?

Igen.

Sokszor?

Nem.

Fogom érezni az olajbogyó ízét?

Igen.

Örök életem van?

Igen.

Abban az értelemben?

Nem.

Ez lényegtelen kérdés?

Igen.

Ugye nem leszek olyan, mint a tenger? Nehéz, tudatlan, és akár világoskék?

Olyan leszek, mint a tenger?

ÉJPM

Pillanatnyilag nem vagyok elérhető,
Moziban vagyok,
I'm on my way,
írta a legváratlanabb időpontokban apám,
a telefon így olvasta fel a nevét: éjpm,
küldte az sms-t a konferencia közepén,
pompeji katakombából,
névnapi köszöntőről,
pekingi koncertről,
majd később a hotelban hozzátette:
bámul az ablakpárkányról egy dagadt macska.
A kínaiak azt mondják, a holtak szelleme.
Ha integet, szerencsét hoz.

Állítsd a telefonod erdélyi idő szerint,
és többet ne késs.
Kolozsváron a moszkvai időt használd,
így kétszer jön az éjfé.

Éjpm, éjpm,
elsétált az éjbn.
Nem érzek ízeket, csak a mákvirágét.
Nem érzek szagokat, csak a fellegvárét.

I'll call you back, írta utoljára.
És még egyszer:
I'll call you back.